

Koncert pro přátelství

V sobotu 3.4.2004 se v Kulturním středisku „U Koruny“ konal koncert dvou hudebních škol, a to Městské hudební školy Burglengenfeld/Teublitz a Základní umělecké školy K. Slavickeho /ZUŠ/ v Radotíně. Městská část Praha 16 - Radotín tím zahájila tradici „Koncertů pro přátelství“ konaných v Radotíně. Tím navázala na již dvádnáctiletou tradici „Jarních koncertů“, při nichž vystupují žáci a učitelé radotínského ZUŠ v partnerském bavorském městě Burglengenfeld. Poprvé tedy mohli radotínští posluchači vedle pěkného hudebního zážitku porovnat též výkony žáků dvou hudebních škol ze dvou států. Zřetelně se ukázala výhoda našeho dlouholetého celostátního

systému základních uměleckých škol proti systému izolovaných hudebních škol jednotlivých měst v Bavorsku. Výsledek srovnání je však třeba korigovat s přihlédnutím k dlouholeté existenci ZUŠ a k počtu žáků školy, z nichž byli účinkující vybiráni, a teprve tříleté existenci školy v Burglengenfeldu s menším počtem žáků pouze mladších ročníků. Někteří z nich totiž při svém vystoupení předvedli nejen slušnou technickou úroveň ovládnutí nástroje, ale i zralý muzikantský cit a hlavně chuť do hry (např. D. Rauscher, housle, ve Vídeňském pochodu F. Kreislera, nebo klavírní trio K. Baerrové a sester Gluthových ve skladbě M. Cornicka „Anyone for Tennis“).

Celý koncert měl srdečnou atmosféru a v závěru vyústil v dlouhý potlesk pro účinkující obou škol a při gratulaci k narozeninám jedné z učitelek z partnerského města i ve společný zpěv s publikem. Tento neplánovaný závěr nejlépe potvrdil skutečnost, že volba názvu koncertu byla oprávněná.

Během své návštěvy v Radotíně navštívili naši hosté představení divadla Laterna magica, prohlédli si cementárnu a prošli tzv. Královskou cestou v obráceném sledu, tj. z Pražského hradu přes Malou Stranu a Karlův most až k Pražské bráně. -il

Foto: Hanzlík

Koncert pro přátelství opět jednoznačně potvrdil, že hudba spojuje národy

Konec 19. století

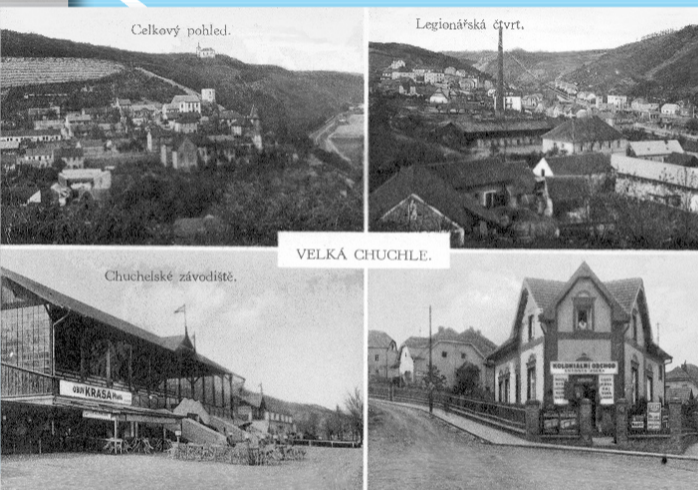

Foto: Souček

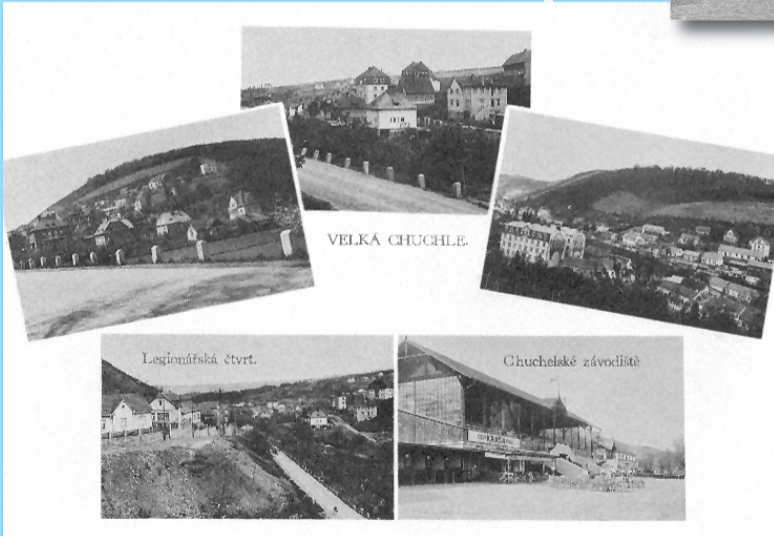
Jaro roku 2004

Foto: Souček

Dostihový závod v roce 1923

Velká Chuchle

Dnešní objektiv času představuje některé proměny Velké Chuchle. Jedna z největších změn je patrná na fotografii vpravo nahoře. V porovnání se snímkem „Legionářská čtvrť“ je dobře rozpoznatelné, že zmizel komín bývalé cihelny. Prostor po cihelně byl rozparcelován a vzniklo zde několik nových domů. Dvojdomky v Legionářské čtvrti se zachovaly, ale v průběhu času došlo u některých ke stavebním změnám. Název změnila i ulice. Dnes nese jméno Pod Akáty. Na stejné pohlednici můžeme porovnat i dům stojící na rozhraní ulic Starochuchelská a Strmý vrch. Nynější podobu zmíněného domu vidíme na snímku v pravé části této stránky. Secesní tribuny dostihového závodíště nahradila na přelomu 80. a 90. let minulého století nová betonová tribuna. Porovnáme-li snímek Konec 19. století se snímky Vinice a kostelík r. 1920 či Počátek 20. století, neujde nám skutečnost, že rodinných domů přibýlo. Dominantou Velké Chuchle je kostel sv. Jana Nepomuckého, který byl dostavěn v roce 1729. Je pochopitelné, že běh času Velkou Chuchli měnil a bude měnit dál. Věřme, že k dobrému. Ti z Vás, kteří mají zájem se na vlastní oči přesvědčit o tom, jak Velká Chuchle vypadá v současné době, jsou ve Velké Chuchli vítáni.

Foto: Souček

Jaro roku 2004

Počátek 20. století

Vinice a kostelík roku 1920